

สรุปเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ และ จำนวนข้อสอบ

เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ แบ่งเป็น ๓ หมวด จำนวน ๓๙ ข้อ ดังนี้

- **หมวดที่ ๑** ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์ และ เอกลักษณ์ประจำตัว เกณฑ์ข้อที่ ๑ – ๑๒
- **หมวดที่ ๒** ความรู้ความสามารถในวิชาการด้านสัตวแพทย์ เกณฑ์ข้อที่ ๑๓ – ๒๒
- **หมวดที่ ๓** ความสามารถในการปฏิบัติ เกณฑ์ข้อที่ ๒๓ – ๓๙

รายละเอียดของเกณฑ์ และ วิธีการประเมินนิสิตนักศึกษา

๑. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ หมวดที่ ๑ : ความสามารถทั่วไปเกี่ยวกับการประกอบวิชาชีพการสัตวแพทย์และเอกลักษณ์ประจำตัว เกณฑ์ข้อที่ ๑ – ๑๒

วิธีการประเมิน หมวดที่ ๑ สำหรับปี ๒๕๕๗ ดำเนินการโดยคณะสัตวแพทยศาสตร์ ในการประเมินนิสิตนักศึกษาของตน ตามข้อตกลงการผ่านรายวิชา และ/หรือ การสอบเฉพาะเกณฑ์ที่ ๓, ๔ และ ๕ และข้อสอบจิตวิทยา ทั้งนี้ อาจมีการเปลี่ยนแปลงวิธีการในปีต่อไป

เกณฑ์ข้อที่ ๑ – ๑๒ ดังนี้

ข้อ ๑ พึงประพฤติตนตามข้อบังคับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพการสัตวแพทย์ และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพ

ข้อ ๒ ตระหนักถึงความจำเป็นและเหตุผลของการศึกษาต่อเนื่อง ทั้งการฝึกปฏิบัติ และพัฒนาวิชาชีพ ขณะที่ประกอบวิชาชีพตลอดเวลา

ข้อ ๓ สามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับความไม่แน่นอน และความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นได้

ข้อ ๔ พัฒนาความสามารถในการตรวจสอบตนเอง และมีความยินดีที่จะให้ผู้อื่นตรวจสอบ

ข้อ ๕ รู้ถึงข้อจำกัดของบุคคลและแสดงถึงความรู้ว่าเมื่อไรที่ต้องขอคำแนะนำ ขอความช่วยเหลือ หรือ ขอการสนับสนุนทางด้านวิชาชีพ และรู้ว่าหาสิ่งเหล่านี้ได้จากที่ใด

ข้อ ๖ สามารถสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ และใช้ภาษาที่เหมาะสมในการสื่อสารกับบุคคลกลุ่มต่างๆ อันได้แก่เจ้าของสัตว์ บุคคลทั่วไป เพื่อนร่วมวิชาชีพ และหน่วยงานหรือบุคคลที่มีหน้าที่เกี่ยวข้อง โดยรับฟังอย่างตั้งใจและมีการตอบสนองอย่างเห็นอกเห็นใจ

ข้อ ๗ จัดทำรายงานสัตว์ป่วยที่มีข้อมูลที่ชัดเจน และเก็บรักษาประวัติสัตว์ป่วยที่สามารถสืบค้นได้ง่าย ต่อเพื่อนร่วมงาน และข้อมูลเป็นที่เข้าใจได้ต่อสาธารณชน

ข้อ ๘ สามารถทำงานเป็นสมาชิกของทีมงาน ที่ประกอบไปด้วยผู้คนจากหลากหลายสาขาวิชาชีพ ได้อย่างมีประสิทธิภาพในการให้บริการกับผู้รับบริการ

ข้อ ๙ ในฐานะสัตวแพทย์ ให้พึงระลึกถึงความรับผิดชอบทางด้านจริยธรรมที่เกี่ยวข้องกับการดูแล สัตว์ป่วยแต่ละตัวและการให้ข้อมูลกับเจ้าของสัตว์

ข้อ ๑๐ ในฐานะสัตวแพทย์ ให้พึงระลึกถึงความคิดและความรู้สึกของสาธารณชนทั้งทางด้านการเงินและ อารมณ์ความรู้สึกต่อการประกอบวิชาชีพ และพยายามตอบสนองอย่างเหมาะสม แม้จะอยู่ภายใต้ความกดดัน จากเรื่องดังกล่าว

ข้อ ๑๑ ยอมรับในความสามารถของวิชาชีพอื่น ที่สามารถนำมาใช้ในการพัฒนาศาสตร์ทางสัตวแพทย์ เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิภาพในการดูแลสุขภาพสัตว์ และการสาธารณสุข

ข้อ ๑๒ มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับองค์ประกอบ และการจัดการเพื่อการประกอบวิชาชีพสัตวแพทย์ ในสถานประกอบการ

๒. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ หมวดที่ ๒ : ความรู้ความสามารถในวิชาการด้านสัตวแพทย์ เกณฑ์ข้อที่ ๑๓ – ๒๒

วิธีการประเมิน หมวดที่ ๒ ศูนย์ประเมินฯ ดำเนินการจัดให้มีการสอบพร้อมกันทั่วประเทศ ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ตัวเลือก ๕ คำตอบ จำนวนข้อสอบ ๑๕๐ ข้อ ใช้เวลาในการสอบ ๓ ชั่วโมง แบ่งน้ำหนักข้อสอบตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ดังนี้

ข้อ ๑๓ ศาสตร์ที่เป็นพื้นฐานทางวิชาการด้านสัตวแพทย์ (**จำนวนข้อสอบ ๑๐ ข้อ**)

(๑) มีพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกลไกภายในและการเจริญเติบโตของสิ่งมีชีวิต เช่น ชีววิทยา พันธุศาสตร์ เคมีอินทรีย์

(๒) มีความรู้เบื้องต้นเรื่องวิวัฒนาการและการจำแนกกลุ่มของสัตว์ในอาณาจักรสัตว์

(๓) มีความรู้เรื่องโครงสร้างและชีวเคมีขั้นพื้นฐานของสิ่งมีชีวิตในระดับเซลล์ได้

(๔) มีความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับหลักการของเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์และเครื่องมือทางการแพทย์ เช่น กล้องจุลทรรศน์เครื่องถ่ายภาพรังสี เครื่องวัดคลื่นเสียงความถี่สูง เป็นต้น

ข้อ ๑๔ กระบวนการค้นคว้าวิจัย และสามารถนำผลการค้นคว้าวิจัยมาประยุกต์ใช้ใน วิทยาศาสตร์ทางสัตวแพทย์ได้ (**จำนวนข้อสอบ ๗ ข้อ**)

(๑) เข้าใจวิธีการวางแผนและดำเนินงานวิจัยเบื้องต้น

(๒) รู้วิธีการสืบค้นข้อมูลด้านต่างๆจากฐานข้อมูลหรือแหล่งข้อมูลสาธารณะเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อตอบปัญหาข้อข้องใจทางวิชาการสัตวแพทยศาสตร์

(ก) สามารถสรุป วิเคราะห์ สังเคราะห์ และวิจารณ์ผลที่ได้จากงานวิจัยในเชิงวิชาการ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้งานในวิชาชีพได้

ข้อ ๑๕ โครงสร้างและการทำงานของร่างกายสัตว์บกติ และเรื่องที่เกี่ยวข้องเกี่ยวกับการเลี้ยงดู และการจัดการ **(จำนวนข้อสอบ ๒๕ ข้อ)**

(๑) มีความรู้และเข้าใจโครงสร้างทางมหภาคและจุลกายวิภาคศาสตร์ และการทำงานของอวัยวะ และระบบต่างๆ ของร่างกายสัตว์บกติทุกระบบโดยเน้นการนำไปใช้ทางคลินิก

(๒) ทราบความแตกต่างทางกายวิภาคศาสตร์ และการทำงานที่ของอวัยวะและระบบต่างๆ ระหว่างกลุ่มสัตว์ชนิดต่างๆ ได้แก่ สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุนัข สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สุนัข ม้า

(๓) เข้าใจหลักการเลี้ยงสัตว์และการจัดการฟาร์มสัตว์เศรษฐกิจที่สำคัญ เช่น สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุนัข สัตว์ปีก สัตว์น้ำ เป็นต้น

ข้อ ๑๖ สาเหตุของโรค พยาธิกำเนิด อาการทางคลินิก การวินิจฉัยโรค และการรักษาโรคที่พบได้บ่อย และเป็นปัญหาในสัตว์ที่เลี้ยงในประเทศไทย **(จำนวนข้อสอบ ๔๔ ข้อ)**

(๑) เข้าใจลักษณะทางชีววิทยาของเชื้อโรคสำคัญๆ ในกลุ่มต่างๆ ได้แก่ เชื้อไวรัส แบคทีเรีย เชื้อรา พยาธิ สิ่งมีชีวิตที่ก่อโรคอื่นๆ และสารพิษ

(๒) รู้วิธีการหรือกลไกที่เชื้อโรคต่างๆ เข้าสู่ร่างกายสัตว์ และก่อให้เกิดความเสียหายแก่เนื้อเยื่อ และอวัยวะต่างๆ

(๓) ทราบอาการที่เป็นลักษณะเด่นของโรคสำคัญต่างๆ ในสัตว์

(๔) ทราบวิธีการที่จะวินิจฉัยการเกิดโรคต่างๆ ในสัตว์ตามหลักวิชาการ

(๕) สามารถวางแผนการรักษาและป้องกันโรคที่สำคัญที่พบในสัตว์เลี้ยงในประเทศไทยได้

ข้อ ๑๗ กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพการสัตวแพทย์ ได้แก่ โรคระบาดสัตว์ สวัสดิภาพสัตว์ รวมถึง การขนย้ายสัตว์ **(จำนวนข้อสอบ ๗ ข้อ)**

(๑) พ.ร.บ. โรคระบาดสัตว์ พ.ศ. ๒๕๕๙ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๒) พ.ร.บ. สถานพยาบาลสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๓

(๓) พ.ร.บ. ควบคุมการฆ่าและจำหน่ายเนื้อสัตว์ พ.ศ. ๒๕๓๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๔) พ.ร.บ. ควบคุมคุณภาพอาหารสัตว์ พ.ศ. ๒๕๒๕ และฉบับที่แก้ไขเพิ่มเติม

(๕) กฎหมายต่างๆ ที่เกี่ยวกับวิชาชีพการสัตวแพทย์

(๖) มาตรฐานฟาร์มเลี้ยงสัตว์ (สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุนัข สัตว์ปีก สัตว์น้ำ)

(๗) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิภาพสัตว์ การขนย้ายในสัตว์

(๘) แนวทางการปฏิบัติในสากลประเทศ

(๙) จรรยาบรรณสัตว์เพื่องานทางวิทยาศาสตร์

ข้อ ๑๘ กฎหมายเกี่ยวกับยาสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๓ ข้อ)

- (๑) พ.ร.บ. ยา พ.ศ. ๒๕๑๐
- (๒) การใช้ยาสัตว์ตาม มอก. ๓/๐๐๑/๒๕๔๒ และ มกษ ๙๐๓๒
- (๓) กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ ที่เกี่ยวข้องกับการห้ามใช้ยาปฏิชีวนะ สารต้านจุลชีพ และสารเคมีในสัตว์เพื่อการบริโภค
- (๔) กฎหมายต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับยาที่ใช้ในวิชาชีพการสัตวแพทย์

ข้อ ๑๙ แนวทางการใช้ยาอย่างเหมาะสม รอบคอบและรับผิดชอบ มีความเข้าใจในหลักการของเภสัชจลนศาสตร์ กลไกการออกฤทธิ์ ข้อบ่งใช้ วิธีและขนาดการใช้ยา ผลไม่พึงประสงค์และข้อควรระวังในการใช้ยาดังต่อไปนี้ (จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)

- (๑) ยาต้านจุลชีพ
- (๒) ยาถ่ายพยาธิ
- (๓) ยาฆ่าเชื้อ
- (๔) ยาต้านอักเสบ
- (๕) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทส่วนกลาง
- (๖) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบไหลเวียนโลหิต
- (๗) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินอาหาร
- (๘) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบทางเดินหายใจ
- (๙) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบประสาทอัตโนมัติ
- (๑๐) ยาที่ออกฤทธิ์ต่อระบบต่อมไร้ท่อ
- (๑๑) ยาต้านมะเร็ง

ข้อ ๒๐ หลักการในการป้องกันโรคและการส่งเสริมสุขภาพ และสวัสดิภาพสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)

จะต้องมีความรู้ในหลักการทำวัคซีน การป้องกันโรคสัตว์ที่สำคัญในแต่ละชนิดสัตว์ เช่น สัตว์เคี้ยวเอื้อง สุกร สัตว์ปีก สัตว์น้ำ สุนัข และม้า การป้องกันและกำจัดพยาธิภายนอกและภายใน รวมถึงการจัดการหรือการเลี้ยงสัตว์ที่คำนึงถึงสวัสดิภาพสัตว์

ข้อ ๒๑ ต้องมีความรู้ในด้านสัตวแพทยสาธารณสุข สามารถประเมินมาตรฐานทางสุขอนามัยในการดำเนินการผลิต การฆ่า การแปรรูปผลิตภัณฑ์จากสัตว์ ทั้งระดับชาติและนานาชาติได้ (จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)

- (๑) การตรวจ และควบคุมคุณภาพเนื้อสัตว์ และผลิตภัณฑ์จากสัตว์

- (๒) การตรวจ และควบคุมคุณภาพน้ำนม และผลิตภัณฑ์จากน้ำนม
- (๓) ความปลอดภัยทางด้านอาหาร
- (๔) โรคติดต่อระหว่างสัตว์และคน
- (๕) ระบาดวิทยาทางสัตวแพทย์
- (๖) การจัดการสิ่งแวดล้อมทางสัตวแพทย์

ข้อ ๒๒ เข้าใจและสามารถอธิบายและให้คำแนะนำแก่ผู้เลี้ยงสัตว์ และผู้ประกอบการให้ทราบถึงความสำคัญของสวัสดิภาพสัตว์ ตลอดจนการเลี้ยง การใช้งานและการฆ่าสัตว์อย่างมีมนุษยธรรม
(จำนวนข้อสอบ ๕ ข้อ)

๓. เกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ หมวดที่ ๓ : ความสามารถในการปฏิบัติ เกณฑ์ข้อที่ ๒๓ – ๓๙

วิธีการประเมิน หมวดที่ ๓ ศูนย์ประเมินฯ ดำเนินการจัดให้มีการสอบพร้อมกันทั่วประเทศในวันเดียวกับการสอบหมวดที่ ๒ ข้อสอบเป็นแบบปรนัย ตัวเลือก ๕ คำตอบ จำนวนข้อสอบ ๑๕๐ ข้อ ใช้เวลาในการสอบ ๓ ชั่วโมง แบ่งน้ำหนักข้อสอบตามเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ ดังนี้

ข้อ ๒๓ สามารถซักและเก็บประวัติสัตว์ป่วยเฉพาะตัว และเก็บข้อมูลในระดับฝูงหรือฟาร์มได้อย่างถูกต้อง **(จำนวนข้อสอบ ๕ ข้อ)**

ข้อ ๒๔ การวิเคราะห์และประเมินข้อมูลที่มีอยู่ **(จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)**

(๑) สามารถรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการซักประวัติ และการตรวจร่างกายสัตว์ทางคลินิก เพื่อสามารถทำการวินิจฉัยแยกโรคได้

(๒) สามารถตรวจและวิเคราะห์ผลการตรวจทางคลินิกด้วยเครื่องมือพิเศษพื้นฐาน เช่น เครื่องถ่ายภาพรังสี เครื่องคลื่นเสียงความถี่สูง เครื่องวัดคลื่นไฟฟ้าหัวใจได้

(๓) แปลผลและวิเคราะห์ผลที่ได้จากผลการตรวจทางห้องปฏิบัติการต่างๆ ได้แก่ ผลทางโลหิตวิทยา ชีวเคมีคลินิก ซีรัมวิทยา และผลการตรวจปัสสาวะได้ และสามารถนำมาวินิจฉัยโรครวมถึงพยากรณ์โรคได้

ข้อ ๒๕ สามารถบังคับสัตว์ได้ถูกต้อง มีมนุษยธรรม และปลอดภัยต่อสัตว์ สัตวแพทย์ และผู้ร่วมงาน
(จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

(๑) อธิบายอุปกรณ์และวิธีการต่างๆ ที่สามารถใช้เพื่อการจัดการและบังคับสัตว์แต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง

(๒) อธิบายประโยชน์และข้อจำกัดของวิธีการต่างๆ ที่ใช้สำหรับการบังคับสัตว์แต่ละชนิดได้อย่างถูกต้อง

(๓) สามารถบังคับสัตว์ชนิดต่างๆ ด้วยวิธีการต่างๆ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ต่างๆ เช่น การตรวจร่างกาย การเก็บตัวอย่างชนิดต่างๆ และการให้ยาและสารน้ำ ได้อย่างถูกต้องและปลอดภัย

(๔) อธิบายวิธีการหลีกเลี่ยงอันตราย และสามารถแก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดจากการใช้อุปกรณ์ และวิธีการต่างๆ เพื่อการบังคับสัตว์

ข้อ ๒๖ สามารถตรวจร่างกายสัตว์ได้อย่างถูกต้องครบถ้วนตามหลักทางอายุรศาสตร์การสัตวแพทย์
(จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)

ข้อ ๒๗ สามารถช่วยเหลือสัตว์ในกรณีฉุกเฉิน **(จำนวนข้อสอบ ๑๐ ข้อ)**

(๑) สามารถทำการกู้ชีพ (CPR) ได้อย่างถูกต้อง

(๒) สามารถประเมินสภาพสัตว์ว่าอยู่ในภาวะวิกฤต และรู้วิธีเบื้องต้นในการช่วยเหลือ

(๓) สามารถทำหัตถการที่จำเป็นระหว่างสัตว์อยู่ในภาวะฉุกเฉิน เช่น การให้เลือด การให้สารน้ำ การให้ออกซิเจน

(๔) สามารถแก้ไขภาวะฉุกเฉินที่พบบ่อย ๆ ได้อย่างถูกต้อง เช่น การคลอดยาก การโดนรถชน การกินสารพิษ

ข้อ ๒๘ สามารถเก็บตัวอย่างเช่น มูลสัตว์ เลือด ขน ผิวหนัง ชี้นเนื้อ น้ำนม สิ่งคัดหลั่ง เลือดและผลิตภัณฑ์เลือด ซีรัม ปัสสาวะ อาหาร วัตถุติดอาหารสัตว์ เพื่อวินิจฉัยทางปรสิตวิทยา จุลชีววิทยา พยาธิวิทยา และพิษวิทยา ด้วยวิธีพื้นฐาน รักษาตัวอย่าง และขนส่งตัวอย่างเพื่อส่งตรวจวิเคราะห์ทางห้องปฏิบัติการ และสามารถแปลผลการตรวจได้ **(จำนวนข้อสอบ ๙ ข้อ)**

ข้อ ๒๙ สามารถใช้เครื่องถ่ายภาพรังสีกับสัตว์ได้อย่างถูกต้องและอ่านแปลผลภาพรังสีเบื้องต้นได้

(จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

ข้อ ๓๐ สามารถเตรียมอุปกรณ์ผ่าตัดพื้นฐานและดำเนินการผ่าตัดพื้นฐานตามขั้นตอนที่ถูกต้อง และปลอดภัยได้ **(จำนวนข้อสอบ ๑๕ ข้อ)**

ข้อ ๓๑ สามารถดำเนินการให้ยาสงบประสาท การให้ยาสลบ และยาระงับความรู้สึกเฉพาะที่ขั้นพื้นฐาน ได้อย่างถูกต้อง **(จำนวนข้อสอบ ๑๑ ข้อ)**

ข้อ ๓๒ สามารถอธิบาย แนะนำ และตอบปัญหาด้านสุขภาพสัตว์และรักษาขั้นพื้นฐานได้
(จำนวนข้อสอบ ๑๑ ข้อ)

(๑) สามารถอธิบายกระบวนการของโรคที่สำคัญในสัตว์ รวมถึงหลักการรักษาและการป้องกันโรคนั้นๆ

(๒) สามารถอธิบายการดูแลสุขภาพทั่วไปในสัตว์ รวมถึงอธิบาย แนะนำ และตอบปัญหาประเด็นต่างๆ ที่เจ้าของสงสัยได้

ข้อ ๓๓ สามารถดำเนินการตามกระบวนการชั้นสูตรซากสัตว์ป่วย และบันทึกผลได้อย่างถูกต้อง เพื่อการวินิจฉัยโรคหรือหาสาเหตุการตายของสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๙ ข้อ)

ข้อ ๓๔ สามารถดำเนินการตรวจสอบสภาพร่างกายสัตว์ก่อนฆ่า และตรวจซากสัตว์หลังฆ่า ในสัตว์ที่ใช้เพื่อการบริโภค ได้แก่ โค กระบือ สุกรและสัตว์ปีก และสามารถระบุสภาพที่มีผลต่อคุณภาพ และความปลอดภัยของผลิตภัณฑ์ได้อย่างถูกต้อง (จำนวนข้อสอบ ๕ ข้อ)

ข้อ ๓๕ สามารถให้คำปรึกษา และดำเนินการจัดโปรแกรมในการป้องกันโรคที่สำคัญแก่ผู้เลี้ยง และผู้ประกอบการได้ (จำนวนข้อสอบ ๗ ข้อ)

ข้อ ๓๖ สามารถบันทึกข้อมูลทางด้านสุขภาพ ผลผลิต และวิเคราะห์ประมวลผลข้อมูลที่ได้ (จำนวนข้อสอบ ๗ ข้อ)

ข้อ ๓๗ สามารถประเมินสภาวะโภชนาการ และให้คำแนะนำหลักการให้อาหาร และการเลี้ยงดูสัตว์ (จำนวนข้อสอบ ๙ ข้อ)

ข้อ ๓๘ สามารถจัดการ วิเคราะห์หาสาเหตุและกำหนดมาตรการในการควบคุมความเสี่ยงจากโรค และการปนเปื้อนของผลิตภัณฑ์จากสัตว์ได้ (จำนวนข้อสอบ ๖ ข้อ)

ข้อ ๓๙ สามารถดำเนินการตามขั้นตอนที่ถูกต้องในการรายงานผล เมื่อตรวจพบโรคที่ต้องรายงานให้ทางการทราบ (จำนวนข้อสอบ ๔ ข้อ)

สามารถอ่านรายละเอียดและดาวน์โหลดเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพ เพิ่มเติมได้จาก “คู่มือประกอบเกณฑ์มาตรฐานวิชาชีพการสัตวแพทย์ พ.ศ.๒๕๕๓” ที่ www.vetcouncil.or.th

